

בס"ד ברי"ה וב"ה
קהילת חסידי ברסלב שובו בניי דימונה
ע"ש רבי נחמן מברסלב זיע"א
בנישאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מתא חדא

גיליון 360

שבת מברכין: מולד חודש אייר יהיה ביום רביעי בשעה 11, 41 דקות ו-8 חלקים

"וְאֶהְבֶּתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ"

הדלקת נרות שבת
(לאופק דימונה)

19:02

זמן שקיעה:

19:24

יציאת השבת:

20:00

ר"ת:

20:39

הוא אוהב אותו אהבת נפש, כי באמת דוד המלך ידע שהכול אצל שאול זה רק רוח רעה, זה רק רוח שטות שנכנסה בו. עיקר הניסיון זה כשחולקים על האדם להמשיך לאהוב את האדם הזה באהבת נפש. הרי הוא בכל זאת מתפלל, הוא מניח תפילין הוא נוסע לאומן, הוא לומד תורה, קם חצות, יש לו אין סוף פנינים, אין סוף מרגליות, אז בשביל איזה טיפת רוח שטות אני אפסול אותו ח"ו ??? יש 60 ריבוא אותיות בתורה כנגד 60 ריבוא נשמות, כל אות

בתורה זה כנגד נשמה, אם אין אהבת

חברים ולא אוהבים כל יהודי ויהודי בלב ונפש אז אי אפשר לקבל תורה, ברגע שאנחנו אוהבים אחד את השני אז כל אחד מתעורר מהשני, מתעורר מהנקודה הטובה של השני. אחד מרבה בצדקות, אחד מאריך התפילה, לכל יהודי יש נקודה טובה, אין לך יהודי שהוא לא צדיק בפנימיותו, בתוכו, בעומק נשמתו שאין לו איזה ניצוץ קדוש. צריכים להתקשר לכל הניצוצות שבכל יהודי כמו שאומר ה"בן איש חי" - אין לך אדם שאין לו שעה אפילו הרשע הכי גדול יש לו הרהורי תשובה אמיתיים. ברגע שאדם מדבר על מישהו אז הוא כבר לא יכול לקבל את הנקודה של אותו אדם שהוא מדבר עליו.

כולם צועקים "ואהבת לרעך כמוך" כולם צועקים אנחנו אוהבים את כולם, כמה שאדם אומר יותר שהוא אוהב את כולם הוא בעצם יותר שונא את כולם, כמה שהוא יותר מדבר על אהבה לשני זה מראה שיש לו יותר שנאה לשני, כי כמה שאדם רחוק מהמצווה הזאת של "ואהבת לרעך כמוך" הוא מדבר עליה יותר, המצווה הזאת זה המצווה שהכי קשה לקיים

אותה, כי אדם הוא אגואיסט הוא רוצה שיעשו לו אוכל טוב, שידברו אליו יפה בבית, שכולם יכבדו אותו וישתחוו לו, כולם ינשקו את עפר רגליו.

*אתה רוצה להתחיל לקיים את " ואהבת לרעך כמוך " ? קודם כל תקיים, "דעלך סני לחברך לא תעביד" (שבת לא' א') מה שאתה שונא שעושים לך אל תעשה לשני, זה יותר קל מ"ואהבת...". לפני שאומרים לך לקיים "ואהבת לרעך כמוך" אומרים לך- דבר שאתה שונא אל תעשה לשני ! אתה לא אוהב שמעליבים אותך, אל תעליב את השני! אומרים לך פשוט, אל תעשה את הדברים הלא נכונים, אל תעשה את השלילה.

באמת מצוות "ואהבת..." זה דבר שמסור ללב. כתוב "ואהבת לרעך כמוך אני ה' " - אתה אומר שאתה אוהב את השני, שאתה נכנע לשני מי יודע אם אתה באמת אוהב את השני או לא? " אני ה' " רק ה' יודע אם אתה אוהב את השני .

כל העבודה שלנו זה אהבת חברים, רק ע"י אהבת חברים אפשר לקבל את אור התורה אפשר לקבל את האור של הרבי. אהבת חברים זה התנאי הראשון כדי שהתפילה תתקבל. דבר ראשון זה אהבת חברים בלב ונפש, שכל אחד יהיה מוכן למסור את החיים שלו למען השני, ממש למסור את כל מה שיש לו למען השני, למסור את נפשו, גופו, ממונו, זמנו, כוחו, ומוחו לחבר שלו, ורק אז אדם יזכה למוח וללב דקדושה. אם יש איזשהו פירוד בין אחד לשני אז מיד התפילה לא מתקבלת, וזה מה שאמר המן לאחשוורוש "ישנו עם מפורד ומפוזר בין העמים"- הם כבר מפורדים. אפילו יצעקו ויתפללו התפילה שלהם לא תתקבל. ולכן אמרה אסתר למרדכי "לך כנוס את כל היהודים" - צריך כינוס ואחדות, צריך להיות ביחד! אם אדם ירגיש אחדות עם כל יהודי ויהודי ויהיה לו ביטול לכל יהודי ויהודי, וירגיש

אהבה לכל אחד ויאמין שכל יהודי ויהודי יותר צדיק ממנו אז יזכה שימחלו עוונותיו, כמו שאומר "היהודי הקדוש" ששניים יושבים לשתות כוס תה וכל אחד מאמין שהשני יותר טוב ממנו והוא מרגיש בושה מהשני, מרגיש יראה מהשני מיד נמחלים כל עוונותיו. איך אפשר לאהוב את השני? זה רק ע"י הכנעה, רק אם כל אחד יכנע לשני אז הוא גם יוכל לאהוב את השני. ארץ ישראל נקראת " ארץ כנען " מלשון הכנעה ארץ שמסוגלת למידת הכנעה כמו שאומר הרבי בשבחי הר"ן שארץ כנען מסוגלת להכנעה. כדי שהתפילה תתקבל אדם צריך להיות תמיד נכנע לשני, אם אנשים לא כנועים אחד לשני אז התפילות לא מתקבלות.

אין דבר יותר גרוע משנאת חינום, בית המקדש נחרב בעוון שנאת חינום, למרות שלמדו תורה והכל היה בסדר. לכן אנחנו צריכים רק להרבות באהבת חינום, אהבת חינום פרושו שאדם לא יעליב אף אחד, לא יצחק על אף אחד, לא יעליל עלילות על אף אחד, תמיד ירגיש ביטול לכל יהודי. כתוב באגרת הרמב"ן שאדם מדבר עם השני הוא צריך ממש להתבושש ממנו, להתיירא, להרגיש בושה

ופחד מכל אדם ואדם מכל יהודי ויהודי. מה זה נקרא לפחד? לפחד שמא אני יפגע בו, שמא אני יעליב אותו אולי אני יגיד איזה מילה והוא יפגע. עיקר הניסיון של האדם זה באהבת חברים ועיקר התפילות צריכות להיות על אהבת חברים שאדם יאהב את החבר שלו ואת כל אחד ואחד ממש בלב ונפש, במסירות נפש.

אהבת חברים זה ענין של מסירות נפש- זה לא בא בקלות!. לכל אדם יש תקלות עם השני אי הבנות עם השני והוא צריך לדעת שזה הכל רוח שטות, הוא לא אשם בזה. כשמשפילים אותו ופוגעים בו ועושים לו ייסורים והוא בא בכל זאת ואוהב את השני, מחבב אותו ואין לו שום קפידה על השני - להיפך! הוא מרחם על השני הוא יודע שאיזה רוח רעה, רוח שטות נכנסה בו, והלב שלו נקרע מרחמנות על החבר הזה הוא כולו מלא רחמים עליו זה נקרא אהבת חברים, כמו דוד ושאל ששאל רודף אחרי דוד, רוצה להרוג אותו, רוצה לרצוח אותו, ואילו דוד להיפך לא מפסיק לאהוב אותו,

דְבוּרֵי אֲמוּנָה

כתוב: "גְּבַה עֵינַיִם וְרַחֵב לִבְךָ אֲתוֹ לֹא אוֹכֵל"

השם יתברך אומר: 'אני לא יכול לסבול את זה!'

אצל השי"ת כתוב: 'אֲשַׁכַּח וְאֶת דְּכֹא'. השי"ת שורה רק על בחינת 'דכא'. את כל זה אנו יודעים טוב, ואעפ"כ, כשבאים לידי איזשהו ניסיון נתפס בנו איזשהו גבוהות הלב. כשנוגעים בו משהו בכבוד... אז זה נורא... כשרבי נתן התקרב והגיע בפעם הראשונה לרבינו, הוא היה בוודאי מלא וגדוש, צדיק וגאון. תשע שנים אחרי החתונה, חתנו של רבי דוד צבי הגדול...

רבינו אמר לרבי יצחק, חתן המגיד מטראוויצא: "התקרב אלי כזה אברך, שהוא בעיני עצמו 'א שטיקיל בְּלאַטע' (חתיכת בוצ). רק תגיד לו שיקנה לך בייגלה, הוא ירוץ לקנות לך בייגלה!"

כמה שרבי נתן היו לו מעלות כשהוא התקרב לרבינו, אעפ"כ לא אמר עליו רבינו, אלא, ש'התקרב אלי כזה אברך שהוא בעיני עצמו - 'א שטיקיל בְּלאַטע' (שיחות רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל)

ניתן להקדיש את העלון
לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת,
הצלחה ועוד ...
לפרטים: 054-2187218

תרומה לבית מדרשנו בהעברה בנקאית
שם החשבון: נחל נובע מקור חכמה דימונה (ע"ר)
מס' חשבון: 28170 בנק מרכנתיל דיסקונט
מס' 17, סניף 649 דימונה.
ניתן להעביר גם בביט - 052-7096236

מוקדש לרפואת הגה"צ
הרב אליעזר ברלנד בן עטיה
שליט"א

הלכה

ע"פ פסקיו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

ביע אומר ח"י, חאו"ח, סימן נ"ד, אות ה'

תפילה על החולה

שאלה: המתפלל על החולה, האם צריך להזכיר את שמו ושם אביו, או את שמו ושם אימו, או שלא יזכיר את שמו כלל?

תשובה: כתב הרש"ל, בחידושו למסכת שבת (סו'), שהטעם שמזכירין שם האדם ושם אימו משום שהאנשים מכירים את אם הילד, יותר מאבי הילד והקשה עליו ר' יוסף משאש בספרו "מים חיים" (ח"א, סימן סא'), שלכאורה ידיעת האנשים אין בה משמעות ועוד שהלחשים שמובאים בש"ס הם לאדם בינו לבין עצמו ועוד שאם נאמר כך, הרי אנחנו מטילים ספק באביו. ע"ש. והנה קדמו כבר בהערה זו, הבא"ח בספרו "בן יהוידע" (ברכות נה') וביאר הבא"ח שמזכירין שם החולה ושם אימו דווקא ולא שם אביו, משום שאין על האישה קטרוגים כמו האישי, שהרי האישה אין בה עוון ביטול תורה ופטורה ממצוות עשה שהזמן גרמא. ע"ש. ויש לתמוה עליהם מהזוה"ק (פרשת לך לך, דף פ"ד, ע"א) שאמר דוד המלך ע"ה, "הושיעה לבן אמתך" ושואל הזוה"ק: וכי דוד לא היה בנו של ישי, עד שיאמר שם אימו ולא שם אביו, אלא שכאשר אדם עומד להתפלל, צריך להזכיר דבר שהוא ודאי ולכן יזכיר את שם אימו ולא יזכיר את שם אביו. ע"ש. וזה קרוב למ"ש הרש"ל הנ"ל.

והנה אמרו בברכות (לד') כל המבקש רחמים על חבר, אין צריך להזכיר את שמו, שנאמר "אל נא רפא נא לה" ולא הזכיר את שמה של מרים. מ"מ כתב בפסקי ריא"ז שאם רצה להזכיר מזכיר וכ"כ בספר רוב דגן והוסיף שלכן פשט המנהג להתפלל על החולה בשמו ובשם אימו. ע"כ.

אך המהר"י כתב שדווקא כאשר מתפלל לפני החולה, אין צריך להזכיר את שמו והביא המגן אברהם (ריש סימן קיט') ע"ש. וכן אמרו בזוה"ק (פרשת וישלח, דף קסט', ע"א) "הצילני נא מיד אחי מיד עשו", מכאן למתפלל שצריך לפרש מילותיו כראוי. ע"ש. והיינו משום שעשוי לא היה בפניו ובספר זכרון למשה כתב בפירוש הפסוק "ויעתר יצחק לנוכח אשתו" וכו', שיצחק התפלל על רבקה דווקא בפניה, כדי שלא יצטרך להזכיר את שמה ושם אביה שהיה רשע וזה היה מעורר עליה קטרוג מצד אביה. ע"כ. וכיו"ב כתב רבי חיים פלאג'י, בספרו רוח חיים, שעדיף שלא להזכיר את שם החולה בתפילה. ע"כ. וכ"כ בספר עיון יעקב (ברכות לד') שעדיף שלא להזכיר את שם החולה, שאולי ע"י קטרוג על שם החולה, נגרם החולי ובזוה"ק (פרשת נח, דף ס"ט, ע"א) על הפסוק "ויזכור אלקים את נח" כתוב: שבשעה שיש דינים בעולם, לא צריך שהאדם יזכיר את שמו, כדי שלא יזכרו חובותיו.

מסקנה: המתפלל על החולה, יזכיר את שמו ושם אימו ודווקא שהחולה לא לפניו. אך אם החולה לפניו, עדיף שיתפלל עליו מבלי להזכיר את שמו.

הרב יגאל קנדלקר הי"ו.

ראש בית המדרש 'ליות חן' ללימוד הלכה

מדור חדש

דברי פריחה

מראיין שואל מועמד לעבודה: מה ציפיות השכר שלך? המעומד: 40,000 ₪ נטו, טלפון נייד ורכב צמוד.

המראיין: מרצדס S300 זורם לך? המועמד: בטח מצויין!

המראיין: יופי, הזמנתי לך מונית, היא מחכה לך למטה.

מוהרנ"ת על הפרשה

טז,א) בקרבנתם לפני ה' וימתו

וזה בחינת בקרבנתם לפני ה' וימתו, כי כח המושך בעצמו בלי כח המכריח כלל הוא פגם, כי אי אפשר לגמר האמנות ולמה לו חיים, כי עקר החיים על-ידי שני הכחות יחד כנ"ל. ועל-כן נסמך לזה עבודת יום כפור שאז עוונות נהפכים לזכיות שזה עקר נפלאות האמנות הנ"ל, ונעשה על-ידי שנכנס הכהן גדול לפני ולפנים למקום אדמת קדש תכלית הנקדה הקדושה של העפר ששם עקר כח המושך כנ"ל. ועל-כן צריכים להתענות ביום הכפורים, כי אז התגברות כח המושך. ואז עקר תקון החטא העגל ואז נצטוו על מלאכת המשכן. ועל-כן צריכים לאכל קדם בערב יום כפור כדי לעשות כלי וכו', כי צריכים להמשיך כח המכריח דקדשה כדי שיוכל לפעל פעלת אמנותו בשלמות ביום הכפורים שנעשה על-ידי שני הכחות יחד דיקא, כי אפלו בשלמות הקדשה צריכים רצוא ושוב שהוא בחינת שני הכחות הנ"ל. וזהו בחינת אזהרת פן יהרסו וכו'. ועל-כן היה הכהן גדול ביום הכפורים מחליף כמה פעמים מבגדי זהב לבגדי לבן וכו' כדי שלא יגביר כח המושך ביותר מדאי. ואז כשמתנהגים כתקונו נהפכים העוונות לזכיות, כי דיקא על-ידי זה נגמר האמנות הנפלא של כל התקונים (כמוכן היטב בענין המשל הנ"ל):

וזה שאמר, רצוני לעשות רצונך אך שאור שבועסה מעכב וכו'. הינו שהזכיר שכח המושך חזק מאד ורצונו נמשך אל האמת לעשות רצונו יתברך, אך שאור שבועסה מעכב, שהוא כח המכריח. וזהו בעצמו שהזכיר זאת בתפלתו לפני השם יתברך בזה הגביר כח המושך מאחר שמעיד בפיו שכל המונעים והמסיתים הם בחינת כח המכריח ואין זה שלי כלל. וכי רצון שלי הוא רק לעשות רצונך, שהוא בחינת כח המושך, בזה מגבירים כח המושך שיפעל פעלתו אף-על-פי שיש כח המכריח, אדרבה, על-ידי זה דיקא יהיה נגמר האמנות הנפלאות גדולות ונוראות בבחינת נגד כל עמך אעשה נפלאות וכו', נגד דיקא, הינו על-ידי בחינת נגד כל עמך שהם בחינת המתנגדים אל האמת, שהם בחינת כח המכריח, שהם מונעים בדבוריהם ומעשיהם מנקדת האמת, על-ידי זה דיקא אעשה נפלאות אשר לא נבראו וכו' כי נורא הוא אשר אני עשה עמך, כי בודאי יראו אחר כך נוראות נפלאות כשיגמר השם יתברך את פעלותיו על-ידי זה דיקא כנ"ל. וזה בחינת מה רב טובך וכו' פעלת לחוסים בך נגד בני אדם, נגד דיקא כנ"ל, שעל-ידי זה דיקא פעלת רב טוב הצפון וכו' שהוא נפלאות האמנות הנ"ל, שהם בחינת נפלאות השם יתברך שהם קבול השכר של כל הצדיקים והכשרים שכלם נגמרו ונעשו דיקא על-ידי שהיה התנגדות כזה שהוא בחינת כח המכריח נגד כח המושך וכו'. וזה בחינת גדל מעלת הרצון והכסופין בעצמן אל הקדשה, (כמבאר בדבריו זכרונו לברכה הרבה מזה). כי עקר התגברות כח המושך הוא על-ידי הרצון והכסופין כנ"ל, בחינת משכני אחרך נרצה. לשון רצון, שכשהוא נמשך ברצונו אל האמת להשם יתברך ולצדיקי אמת אזי מתגבר שרש כח המושך דלעלא שהוא בחינת משכני וכו' ל:

(ליקוטי הלכות, אורח חיים, הלכות יום טוב, ה', ו')

תפלות של מורנו הרב להטהר מהרהורים רעים

"הושיעני אלהים, כי באו מים עד נפש" (תהלים סט, ב), "צפו מים על ראשינו, אמרנו נגזרנו" (ע"פ איכה ג, נד), ואין מי שיוכל לחלצנו מכל המחשבות והרעיונות האסורות ומשאיר פגמים אימים ונוראים, הרודפים אותנו וימם וילילה, לא יתנונו מנוח, השקט לא נוכל. אבל אף על פי כן תקותנו לא אפסה ואמונתנו לא נחלשה, כי ככל שאנו מתקרבים אל מקור התשובה, שקדמה לעולם, שהיא למעלה מתורה, בטוחים אנו, שאכן נזכה באמת לתשובה אמיתית ושלמה, עד שנזכה לקבל נפש רוח נשמה חיה ויחידה חדשים, ולא נשוב עוד לכסלה, מעתה ועד עולם לנצח נצחים.

<p>העלון מוקדש לרפואת רבי עמוס כמוס חיים בן פורטונה שליט"א לרפואת רחל בת אליזבת ולרפואת חווה בת מוזל בתוך שאר עמו בית ישראל</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>
---	--	--	--

שיח מרומ

והאיש משה עניו מאד מכל האדם

אומר הבאר מים חיים, שהעמי הארץ אין להם באמת תיקון... מה זה נקרא עם הארץ? אפילו אם הוא מבטל חמש דקות מהתורה הוא כבר נקרא 'עם הארץ'. באמת צריכים לדעת שאסור לבטל מהתורה, לכן יש ב"ה סדר שלישי. כבר אנשים צריכים ללמוד עד [הלילה], כבר אפשר ללכת להגיד תיקון חצות. אבל עד אז אדם חייב ללמוד, כי רוב האנשים לא ישנים, לא נרדמים, סתם מבזבזים את הזמן, לכן הקימו כולל ערב, שאנשים יוכלו ללמוד עד חצות.

מה שהוא עושה מ-7 עד 11 ב-4 שעות הוא יעשה את זה ב-5 דקות... אדם צריך לדעת שעמי הארץ אינם חיים. מה שאנחנו מדברים על חיים זה כשהאדם הוא דבוק בתורה. הצדיק הוא דבוק בתורה, ככה הרבי אומר בתורה ח'. אם אדם לא לומד תורה, ברגע שהוא לא לומד תורה, הוא מנותק מהחיים, אין לו שום חיות! אדם אסור לו 5 דקות לבטל תורה, ומה שהוא עוזב בבית צריך להיות בחינת אונס כזה. לא שהוא מרגיש חיות כזה בבית, הוא עוזב אה... ממש מעין עוה"ב... זה כמין אונס כזה! הוא דוחה את זה כמה שיותר מאוחר, והוא לומד עוד שעה ועוד שעה ועוד שעה אחרי מעריב.

'עד שבא, גמרתו לבד'. ב"ה. בזכות הלימוד תורה שהוא למד אשתו הסתדרה לבד. אדם שהוא לא לומד האשה לא יכולה להסתדר. אדם לא מבין שמה שהאשה לא מסתדרת - כי הוא לא לומד. אז דבר ראשון כשמדברים על ענווה ועל שפלות, רק מדברים כשאדם הוא לומד תורה. למה כשאדם הוא לומד תורה אז שייך [ענווה ושפלות]. כי מה זה הצדיק? הצדיק הוא עצם התורה! איך אדם נהייה צדיק?? הצדיק הוא עצם התורה, כמו שכתוב "רוח אלוקים מרחפת על פני המים" (תורה ח' בליקו"מ). הצדיק הוא עצם התורה, הוא התורה ממש. אדם אסור שיהיה לו אפילו חמש דקות ביטול תורה, אפילו דקה שלא יהיה לו ביטול תורה! גמרו מעריב - הוא מתפלל הלאה, הוא לומד הלאה. עוד שעה ועוד שעתיים ועוד שלוש ועוד ארבע. הרבי אומר: וזה הרוח צפונית שמנשבת בכינור של דוד. כי אם אדם לומד תורה הוא זוכה לרוח צפונית שמנשבת בכינור של דוד, כי הלימוד תורה התורה עצמה זה הרוח צפונית שמנשבת בכינור, שכל הזמן היא מנשבת בתוך הבן אדם.

אם אדם לא לומד תורה אין לו שום רוח חיים, הוא גם לא יכול להיות עניו. הוא לא יכול להיות א שטיק בלאטע. כל מה שצריכים לקבל ביארצייט של צדיק זה לקבל את הענווה והשפלות שלו, כי כל החילוק בין הצדיקים זה בעיקר ענווה והשפלות. זה היה יותר צדיק, זה היה כך. אבל "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה". לא כתוב הרב הגאון משה רבינו, מורינו, רבינו משה. כתוב: "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פ האדמה". כל מה שהתורה משבחת אותו, לא שהוא היה גאון, לא שהוא היה צדיק ולא שהוא היה למדן, רק שהוא היה עניו. אבל אי אפשר להיות עניו אם אדם לא לומד תורה!! זה לא שייך!!

(מורנו הרב שליט"א)

הזהר הקדוש האהבה העליונה של הקב"ה לישראל

בא ראה את האהבה העליונה של הקדוש ברוך הוא לישראל. למלך שהיה לו בן יחיד, והיה חוטא לפני המלך. יום אחד סרח לפני המלך, אמר המלך: כל הימים הללו הלקייתי אותך ולא קבלת. מכאן ואילך ראה מה אעשה לך; אם אגרש אותך מן הארץ ואוציא אותך מן המלכות, אולי יקומו עליך דבי השדה, או זאבי השדה, או לסטים, ויעבירו אותך מן העולם. מה אעשה? אלא אני ואתה נצא מן הארץ. כך אף אני, אני ואתה נצא מן הארץ [אף אני ואתה נלך בגלות ונצא יחד]. כך אמר הקדוש ברוך הוא: ישראל, מה אעשה לכם? הרי הלקייתי אתכם ולא הרכנתם אזניכם. הרי הבאתי עליהם בעלי מגנים, בעלי חבלה, להלקות אתכם, ולא שמעתם. אם אוציא אתכם מן הארץ לבדכם, אני פוחד עליכם מכמה דבים, מכמה זאבים שיקומו עליכם ויעבירו אתכם מן העולם. אבל מה אעשה לכם? אלא אני ואתם נצא מן הארץ ונלך לגלות.

זהו שכתוב ויסרתי אתכם, ללכת בגלות. ואם תאמרו שאעזב אתכם - אף אני עמכם. שבע על חטאתיכם - זו שבע שתתגרש עמכם. ולמה? על חטאתיכם. זהו שכתוב (ישעיהו) וגפשיעכם שלחה אִמְכֶם. אמר הקדוש ברוך הוא: אתם גרמתם שאני ואתם לא נדור (בארץ) בעולם (נגרש (מהארץ) מהעולם), הרי הגבירה יצאה מהיכלה עמכם. הרי הכל נחרב, ההיכל שלי ושלכם נחרב. שהרי למלך לא ראוי היכל אלא כשהוא נכנס עם הגבירה. ושמחת המלך אינה נמצאת. אלא בשעה ששכנס להיכל הגבירה, ונמצא בנה עמה בהיכל, כלם שמחים כאחד. עכשו שאין נמצאים הבן עם הגבירה, הרי ההיכל חרב מהכל. אלא אני מה אעשה? אף אני עמכם. ועכשו, אף על גב שישיראל הם בגלות, הקדוש ברוך הוא נמצא עמכם ולא עוזב אותם. שכאשר יצאו ישראל מן הגלות, הקדוש ברוך הוא ישוב עמם, שכתוב (דברים ל) ושב ה' אלהיך, ושב ה' אלהיך ודאי, והרי נתבאר.

(הזוה"ק, פרשת בחקתי, דף קט"ו, ע"א)

עלים לתרופה - קנט'

ישלום רב לאהובי ידידי כנפשי הרבני וכו' מורנו הרב שמשון נרו יאיר. מדי דברי בלבבי עם בן אחותי הנ"ל זכר זכרתי בך אהובי חביבי, אוהב דבק מאח אשר אהבת עולם אהבתך כבני ואחי. ועצר במלין לא יכלתי מלהזכירך גם עתה עד מתי עצל תשכב וכו', מתי תקום ותחדש ימך להתקרב אלינו כבראשונה ביתר שאת ויתר עז. והלא לפניך כל מחמדי אוצרותינו הקדושים הגנוזים בספריו הקדושים. וכל מה שנתחדש אצלנו בכל יום אין לשער, כי הוא נחל נובע הנובע בכל יום ובכל עת ובכל שעה. והלא למראה עיניך הספר לקוטי עצות עד (חסר) שנתחדש עתה, וגם בסמוך שלחתי תפלות חדשות, וגם הישנות כבר ראית. והלא ידעתי כי אתה חזק באמונה בעזרת השם יתברך, והאמת מתנוצצת קצת בדעתך. ואם אמנם יש עדין חפיים והסתרות ומניעות הרבה, אבל באמת לפי התנוצצות מעט האמת שבלבך ראוי לך לדלג על ההרים לרוץ אל מקור האמת כזה, ואם היה מעבר לים היה ראוי לך לעבר בשבילו, מכל שכן וכל שכן כי לא רחוק ממך הדרך. והנה בטני מלא מליון, אך קצרה היריעה ואין הזמן מספיק, כי קדשת שבת קדש ממשמש לבוא, וצריכי לחשב בכל עת על יום שכלו שבת. ובשביל זה כתבתי לכם כל דברי אלה, אבל אי אפשר לבלות הזמן עמכם לבד. ואם תרצו די בזה, כי אזניכם כריתי לכם ואתם הטוב עשו, ובחרתם בחיים למען תחיו אתם וזרעכם וכו'.

נתן הנ"ל

החל מהשבוע
תפילת מעריב בבית מדרשנו
בשעה 20:00

<p>תמיר מרכז הצמיגים רחוב הנגרים 4 ב"ש 050-7526987 072-3929119</p>	<p>הקו המאחד ביותר *9148 הקו של ברסלוב ליבני תקדים חוזים החיוניים שלא היה שנים בבנייה ופיקוח 02.800.8.800 ארץ ישראל: 02.800.8.800 אוקראינה: 02.800.8.800 אירופה: 4433.03900.474</p>	<p>המבורגר בטעם אחר מרכז מסחרי דימונה להזמנות: 08-3801123</p>
---	---	--

דְּבָרֵי רֹאשׁ הַקֶּהֳלָה - הָרֵב נַחְמָן סְטוּלִין הַי"ו

(ליקו"ה, ריבית, ה"ה, לז"י)

" כשיהודי מבדיל את עצמו מהרע ומדבק באהבת ישראל נכלל בצדיק האמת!"

'כולל הוראה' לאברכים ובעלי תשובה

בין השעות

09:30-17:30

ברוכים הבאים.

זמני שיעורים ותפילות

תפילת מעריב

כל יום בבית מדרשו

בשעה 20:00

כל יום שני בשעה 19:00

שיעור גמרא מסכת

'ברכות'

כל יום חמישי בשעה 20:30

שיעור גמרא מסכת

'ברכות'

אחת לשבועיים:

יום רביעי

שיעור מפי רב הקהילה

הרב נחמן סטולין הי"ו

בשעה 20:30

זמני השבת

יום שישי

ערב שבת קודש

שיעור גמרא

מסכת 'ברכות'

בשעה 17:30

מנחה עש"ק: 18:30

ותפילת ערבית

של שבת קודש

שבת קודש:

שחרית ('הודו')

07:30 ולאחר מכן

'קידושא רבא' ושיעור

ב"סיפורי מעשיות"

ע"י אורי בן ישי הי"ו

עד השעה 10:45

גמרא מסכת יומא

17:10

ע"י יוסף גבאי הי"ו

מנחה: 18:10

ולאחר מכן סעודה

שלישית עם שיעור

ערבית מוצ"ש:

20:00

ניתן לקבל את

העלון במייל.

לפרטים ותרומות:

שחר: 054-2187218

העצה היעוצה לברר את האמת "ההבדלה" דהיינו: צריך תחילה להבדיל את עצמו מהרע והשקר והטומאה וזה ע"י הבנת וידיעת-האמת והגדלת-הדעת ע"י לימוד התורה הקדושה והתדבקות בצדיקי-האמת שבכל דור, ובכך לקבוע ולתקוע חזק במוחו ודעתו את "ההבדלה".

למשל: אם חלילה נפל ונכשל במה שנכשל, מיד יבדיל את עצמו מהרע ויאמר: "רבוש"ע איני שייך לרע והטומאה הזאת ואיני חפץ בזה ואע"פ שנפלתי ונכשלתי, אני מודה ועוזב ומגלה את דעתי שאיני רוצה ברע הזה, אלא חפץ רק בטוב ובויושר ולהתדבק בכך ובתורתך ובצדיקיך האמיתיים. אנא אבי הרחמן חוס ורחם עלי והצילני מהיצה"ר מכאן ולהבא וזכני להיות כרצונך הטוב באמת". ובוזה מתקיים שלושה תנאי התשובה: וידוי חרטה וקבלה-לעתידי...

דיני "הבדלה" נצרכים גם בכדי לעלות מדרגה לדרגה. כי כשיודע שאע"פ שאנוכי הקטן זכיתי באיזה נקודות אמת, אבל עצם האמת והקדושה עדיין רחוקים ממני כמ"ש: **כי עקר האמת של רב העולם הוא רק לידע שאי אפשר להשיג בדעת עצם האמת, רק צריכין להתחזק בְּאִמּוּנָה.**

וכשיבין את זאת יתמלא ברצונות וכיסופים חזקים ונפלאים להשתוקק ולהתגעגע אל עצם האמת הזכה והנקייה כמו שזכו צדיקי האמת שניקו וזיככו עצמם מכל התאוות והמידות הרעות וטיהרו עצמם מכל האינטרסים האישיים וזכו לכוון לשם שמים באמת.

ע"יז יוכל תמיד לחזק עצמו ואת הסובבים אותו וכל התלויים בו.

כי צריך תמיד להתקשר ולהתחבר לכלל ישראל באהבת ישראל, שהם מושרשים בכסא הכבוד וע"יז נכלל בצדיק האמת המכונה "רבי" ר"ת "ראש בני ישראל".

בפרשתנו: מתוארת עבודת יום הכיפורים שהיא עבודת הכהן-הגדול שהוא בחינת צדיק-הדור שמכפר עוונות ישראל ע"י שהם מבדילים ומפרישים עצמם מכל השקר והטומאה ומדביקים את עצמם באהבת ישראל. אבל כשיש שנאת חנם אי-אפשר לכפר עוונות וחוט של זהורית אינו מליבין.

כי הצדיק האמת הוא בבחינת הכהן הגדול שהוא "השליח-צבור" של עמ"י **ואם יש ביניהם אהבה ושלוה והתכללות הוא מכפר להם כל עוונותיהם.** בפרט בימי ספירת העומר האלו צריכים ביותר להכלל באהבת ישראל וע"יז נזכה לקבלת התורה בחג השבועות הקרב וכו'.

פרשתנו: עוסקת בעבודת יום הכיפורים, כשתחילה מתארת את מיתת בני אהרון נדב ואביוהו.

בפרק יז: איסור שחוטו חוץ, איסור אכילת דם, מצוות כיסוי הדם...

בפרק יח: איסורי עריות ואיסור ללכת בחוקות הגוים.

בפרק יט: מצוות מעשיות שעיקרם בין אדם לחבירו וציווי "וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ"

בפרק כ: העונשים על מי שעבר על איסורי עריות ועבודת זרה.

וציווי על "ההבדלה" בין עם ישראל לאומות העולם כמ"ש: **וְלֹהֲבַדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.**

כשנתבונן: בענייני הפרשה נראה שעיקרם עוסקים בחובת "ההבדלה" **כמו שמסביר מוהרנ"ת ז"ל בליקו"ה ריבית ה"ה מסעיף לז' ואילך:**

"וזה בחינת הבדלה במוצ"ש ששע"ז דייקא ממשיכים הקדושה של שבת לששת ימי החול וכו'... וע"כ אחר מיתת שני בני אהרון נאמרה פרשת שתויי היין ששם מרומז סוד "ההבדלה" כמ"ש: **"וְלֹהֲבַדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל"** וע"כ פרשת עבודת יוה"כ מתחילה מעניין מיתת בני אהרון ומיד נאמרו "ההבדלות" כמ"ש **"וְאֶל-יִבְאָא בְּכָל-עֵת אֶל-הַקֹּדֶשׁ"**. בהמשך הפרשה מופיעים דיני היבדלות ופרישות: **ממאכלות-אסורות, ומאיסורי-עריות** ומהליכה בחוקות-הגוים איסור ללכת במלבושיהם ולא להתדמות להם בשום עניין.

אבל למרות שצריכים להבדל מהגוים, בתוך עם-ישראל להפך צריכים התכללות ואהבת-ישראל כמ"ש: **"וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ"** ואיסור לרמות במידה ובמשקל, כי הגזל והרמאות גורם לפירוד לבבות ולפגם האחדות חלילה.

נבאר את הדברים:

הקב"ה ברא את עמ"י שיהיו מובדלים ופרושים מכל השקר והטומאה והרע, שנוצר לאחר בריאת העולם, ויבררו וידבקו ב"אמת" המסמלת את "קדושה" ואת "הטוב" וע"יז יתעלו ניצוצות-הקדושה שהם הנשמות-הנפולות והאבודות, השקועות והבלועות בעצים, באבנים, בחיות, בצפורים ובבני-אדם (ב-דומם. צומח. חי. מדבר).

אמנם ישנו קושי גדול בבירור האמת מתוך עלמא-דשקרא מחמת ההסתרה והעלמת האמת והתגברות הטומאה והשקר, אבל כבר ארז"ל: **"כפום צערא אגרא"** כפי עוצם

פְּנִינֵי חֲסִידוּת

(3) רבנו ז"ל אמר שהוא אוהב שענינו יבוא על ליבו של ליטוואקים, כי יש להם לב חזק והם עקשנים גדולים וזה מעלה גדולה בעבודת השם.

(כתבי רבי שמואל, עמ' צב')

(4) כ"ק אדמו"ר רבי שמואל צבי מספינקא זי"ע היה רגיל לומר בשם החוזה מלובלין זי"ע, שאם לא לומדים לכל הפחות 'דף גמרא' ביום, לא יתכן שיהיה לו לאדם דעת אמת.

(יפתח ליבנו בתורתו, עמוד קפב')

(1) פעם אחת סיפר רבנו זצוק"ל לביתו אדל ממפורסם אחד, שתשע שנים היה מתפלל בהתלהבות מאוד, יען שחתול גררה והקישה אצל הדלת ונדמה לו שהחסידיים דוחפים את עצמם אצל הדלת ואחר כך נודע לו שהוא חתול, נמצא שהיה מתפלל לשם החתול רחמנא ליצלן. (כתבי רבי שמואל עמ' פב')

(2) זהו חסד גדול מה' יתברך, שאדם חי אחר התפילה, שלפי דרך הטבע, היה לו למות מחמת שמפסיד כוחו, כי נתן כוחו בהתפילה כל כך מכוח הכוונות הגדולות שהוא מכוון. (צוואת הריב"ש, אות לה')

עריכה: נחל עיצובים 052-5221419

העלון מוקדש לרפואת והצלחת מיכאל ונרד גנזן הי"ו וב"ב עדן דוד וב"ב הי"ו. טוהר בת ורד, זיווג הגון אמן.

העלון מוקדש לרפואת והצלחת אמיר ובתאל למש' איפרגן וב"ב

ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת וכו' לפרטים: 054-2187218

עיצוב גרפי לכל מטרה הזמנת לאירועים, כרטיסי ביקור, עיצוב תמונות, חוברות, פליירים, פרסום עסקי, שליח חוצות ועוד... לפרטים: 052-5221419

